

Journal Website

Article history:

Received 28 February 2025

Revised 16 April 2025

Accepted 03 May 2025

Published online 21 June 2025

Journal of Psychological Dynamics in Mood Disorders

Volume 4, Issue 1, pp 294-306

E-ISSN: 2981-1759

The Relationship Between Marital Intimacy, Self-Coherence, and Parents' Psychological Well-Being With the Psychological Security of Children

Ashkan Modares¹, Jamal Sadeghi^{2*}

¹ MA, Department of Educational Psychology, Babol Branch, Islamic Azad University, Babol, Iran.

² Associate Professor, Department of Educational Psychology, Babol Branch, Islamic Azad University, Babol, Iran.

* Corresponding author email address: sadeghi@baboliau.ac.ir

Article Info

Article type:

Original Research

How to cite this article:

Modares, A., Sadeghi, J. (2025). The Relationship Between Marital Intimacy, Self-Coherence, and Parents' Psychological Well-Being with the Psychological Security of Children. *Journal of Psychological Dynamics in Mood Disorders*, 4(1), 294-306.

© 2025 the authors. Published by Maher Talent and Intelligence Testing Institute, Tehran, Iran. This is an open access article under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0) License.

ABSTRACT

Objective: This study aimed to examine the role of marital intimacy, self-coherence, and parents' psychological well-being in predicting the psychological security of adolescent boys.

Methodology: This applied, correlational study was conducted on a sample of 357 male high school students in Babol, Iran, selected through multistage cluster random sampling. Data were collected using Ryff's Psychological Well-Being Scale (short form), Walker and Thompson Marital Intimacy Scale, Ghorbani's Self-Coherence Questionnaire, and Maslow's Psychological Security Scale (short form). Statistical analyses included Pearson correlation and simultaneous multiple regression using SPSS.

Findings: Regression analysis revealed a significant relationship between marital intimacy, self-coherence, and psychological well-being with children's psychological security. Together, the three predictors explained 46% of the variance in psychological security. Among them, self-coherence was the strongest predictor ($\beta=0.359$, $p<0.0001$), followed by psychological well-being ($\beta=0.326$, $p=0.001$) and marital intimacy ($\beta=0.270$, $p<0.0001$).

Conclusion: The findings indicate that parents' internal consistency, psychological well-being, and marital relationship quality play essential roles in enhancing adolescents' psychological security. These results underscore the importance of family-based education, marital counseling, and psychological skill-building programs in promoting child mental health.

Keywords: Marital intimacy, self-coherence, psychological well-being, psychological security, parents, adolescents

EXTENDED ABSTRACT

Introduction

The psychological well-being of children and adolescents is a crucial outcome of familial and social environments. Among the many family-related factors that shape a child's mental stability and emotional growth, the quality of parental relationships plays a central role. Marital intimacy, parental psychological well-being, and the internal consistency or self-coherence of parents form a triadic foundation that significantly influences children's psychological security and their perception of emotional safety within the family environment.

Marital intimacy refers to a complex and multidimensional construct encompassing emotional closeness, trust, mutual understanding, affection, and open communication between spouses. Research indicates that higher levels of marital intimacy create a more nurturing and emotionally stable family climate, which in turn fosters greater psychological security in children (Bakhtiari et al., 2021; Finzi-Dottan et al., 2025). Emotional intimacy between partners has been shown to be a predictor of both satisfaction within marriage and the overall family system's functioning, especially when empathy and mutual responsiveness are present (Carasso & Segel-Karpas, 2024). Moreover, studies have found that marital intimacy acts as a mediating factor in coping with life stressors and serves as a buffer against the adverse psychological impact of marital strain (Dehghanidowlatabadi et al., 2025; Lim, 2022).

Beyond marital intimacy, the psychological well-being of parents—defined through components such as self-acceptance, autonomy, personal growth, life purpose, and environmental mastery—is another critical determinant of children's emotional safety. When parents experience high psychological well-being, they are more likely to demonstrate supportive parenting styles, foster positive emotional climates, and act as secure attachment figures for their children (Lee et al., 2025; Pouya et al., 2025). During times of family adversity or social stressors, such as economic instability or global crises, parental well-being becomes especially important for preserving a sense of security and emotional balance in children (Ahmed et al., 2025; Bai et al., 2022).

Self-coherence, a lesser-discussed but equally impactful construct, refers to an individual's sense of internal unity, emotional regulation, and integration of values, identity, and behaviors. Self-coherence allows individuals to respond to stress and interpersonal challenges with consistency, emotional resilience, and psychological clarity. In the parenting context, self-coherent individuals are better equipped to establish emotionally safe environments, manage parent-child conflicts, and model stable behavior that fosters security and predictability for children (Ghasemi, 2023; Parsakia et al., 2023). This is particularly vital in families with adolescents, where the developmental need for autonomy must be balanced with the adolescent's need for emotional safety and support.

Empirical research supports the interconnected roles of marital intimacy, self-coherence, and psychological well-being in shaping the emotional experiences of children. For instance, studies have revealed that the lack of intimacy between parents often correlates with higher rates of emotional and behavioral problems in children and adolescents (Sarhani & Homaei, 2023; Tavaloli et al., 2022). Similarly, high levels of psychological distress in parents have been linked to increased insecurity, anxiety, and withdrawal behaviors in children (Qu et al., 2021; Yoo & Hong, 2024). Furthermore, the emotional functioning

and psychological resilience of adolescents have been associated with parental emotional regulation and internal consistency (Zhang et al., 2022; Zhou et al., 2023).

Considering the literature, the present study aims to explore the extent to which marital intimacy, parental self-coherence, and psychological well-being can predict the psychological security of adolescent children. The study is grounded in a multidimensional framework that recognizes the interplay between parental intra- and interpersonal competencies in shaping child outcomes. It addresses a gap in existing literature by simultaneously examining these three predictor variables and their collective impact on children's psychological security in an Iranian context.

Methodology

The study was applied in nature and employed a correlational descriptive design. The sample comprised 357 male students from the second level of high school in the city of Babol, selected using multistage cluster random sampling from a total population of 7393 students. Schools were divided geographically into four zones (north, south, east, and west), and one school from each zone was randomly selected. From each selected school, three classes (one per grade level) were included. Students and their parents participated in the study voluntarily and anonymously.

Four validated questionnaires were used to collect data: Ryff's Psychological Well-Being Scale (short form), the Walker and Thompson Marital Intimacy Scale, the Self-Coherence Questionnaire by Ghorbani et al. (2008), and Maslow's Psychological Security Questionnaire (short form). The data were analyzed using descriptive statistics (mean and standard deviation) and inferential statistics, including Pearson correlation and multiple regression analysis using SPSS software.

Findings

Descriptive analysis revealed that the mean score of psychological well-being among parents was 76.19 (SD = 15.32), marital intimacy 50.78 (SD = 9.37), and self-coherence 45.12 (SD = 7.56). The mean score for the psychological security of children was 14.92 (SD = 3.08).

Multiple regression analysis showed a significant model with an R of 0.685 and an adjusted R² of 0.460, indicating that 46% of the variance in children's psychological security could be explained by the combination of the three predictor variables. The F-test was significant ($F(3,354) = 101.692, p < 0.001$), confirming the overall significance of the regression model.

Examining individual predictors revealed that all three variables had significant positive effects. Self-coherence emerged as the strongest predictor ($\beta = 0.359, t = 4.467, p < 0.0001$), followed by psychological well-being ($\beta = 0.326, t = 3.813, p = 0.001$) and marital intimacy ($\beta = 0.270, t = 3.367, p < 0.0001$).

Discussion and Conclusion

The findings of the present study support the central hypothesis that marital intimacy, self-coherence, and psychological well-being of parents significantly contribute to the psychological security of children. The high predictive value of self-coherence underscores the importance of intrapersonal consistency in parental roles. Parents with a stable sense of self, emotional regulation, and internal

alignment are better positioned to provide consistent and reliable emotional support to their children, fostering a deep sense of safety and predictability.

Marital intimacy also plays a vital role in shaping the family emotional climate. When parents engage in open, affectionate, and respectful relationships, they model healthy emotional connections for their children and establish a nurturing home environment. This emotional foundation enhances children's confidence in their relationships and contributes to their overall psychological well-being.

Psychological well-being, as an internal resource for parents, further contributes to their capacity to cope with parenting demands, communicate effectively, and maintain emotional availability for their children. A psychologically healthy parent not only manages their own stress but also attunes to the emotional needs of their children, thereby reinforcing the child's sense of security and self-worth.

Altogether, the results highlight the need for holistic family interventions that target the psychological health of parents as a pathway to improving child outcomes. Strengthening marital bonds, promoting personal development and coherence, and enhancing psychological well-being should be core components of family-centered preventive and therapeutic programs.

رابطه صمیمیت زناشویی، خودانسجامی و بهزیستی روانشناختی والدین با امنیت روانی فرزندان

اشکان مدرس^۱، جمال صادقی^۲

۱. کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی تربیتی، واحد بابل، دانشگاه آزاد اسلامی، بابل، ایران.

۲. دانشیار، گروه روانشناسی تربیتی، واحد بابل، دانشگاه آزاد اسلامی، بابل، ایران.

ایمیل نویسنده مسئول: sadeghi@baboliau.ac.ir

چکیده

اطلاعات مقاله

نوع مقاله

پژوهشی/اصلی

نحوه استناد به این مقاله:

مدرس، اشکان، صادقی، جمال. (۱۴۰۴). رابطه صمیمیت زناشویی، خودانسجامی و بهزیستی روانشناختی والدین با امنیت روانی فرزندان. *پویایی‌های روانشناختی در اختلال‌های خلقی*، ۴(۱)، ۳۰۶-۲۹۴.

© ۱۴۰۴ تمامی حقوق انتشار این مقاله متعلق به نویسنده است. انتشار این مقاله به صورت دسترسی آزاد مطابق با گواهی (CC BY-NC 4.0) صورت گرفته است.

هدف: هدف این پژوهش بررسی نقش صمیمیت زناشویی، خودانسجامی و بهزیستی روانشناختی والدین در پیش‌بینی امنیت روانی فرزندان پسر دوره دوم متوسطه بود. **روش‌شناسی:** پژوهش حاضر از نوع کاربردی و روش آن توصیفی همبستگی بود. جامعه آماری شامل دانش‌آموزان پسر دوره دوم متوسطه شهر بابل در سال تحصیلی جاری بود که ۳۵۷ نفر از آن‌ها با روش نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای چندمرحله‌ای انتخاب شدند. ابزارهای پژوهش شامل پرسشنامه بهزیستی روانشناختی ریف (فرم کوتاه)، مقیاس صمیمیت زناشویی واکر و تامپسون، پرسشنامه خودانسجامی قربانی و همکاران، و پرسشنامه امنیت روانی مازلو (فرم کوتاه) بود. داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS و آزمون‌های آماری همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه هم‌زمان تحلیل شد. **یافته‌ها:** نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد که میان صمیمیت زناشویی، خودانسجامی و بهزیستی روانشناختی والدین با امنیت روانی فرزندان رابطه معناداری وجود دارد. این سه متغیر توانستند به‌طور مشترک ۴۶ درصد از واریانس امنیت روانی را پیش‌بینی کنند. در این میان، خودانسجامی قوی‌ترین پیش‌بینی‌کننده امنیت روانی فرزندان بود ($\beta=0.359$ ، $p<0.0001$)، و پس از آن بهزیستی روانشناختی ($\beta=0.326$ ، $p=0.001$) و صمیمیت زناشویی ($\beta=0.270$ ، $p<0.0001$) قرار گرفتند. **نتیجه‌گیری:** نتایج پژوهش نشان می‌دهد که سلامت روانی، انسجام درونی و کیفیت روابط زناشویی والدین نقش مهمی در ارتقاء امنیت روانی نوجوانان ایفا می‌کنند. این یافته‌ها ضرورت توجه به آموزش‌های خانواده‌محور، مشاوره زناشویی و ارتقاء مهارت‌های روانشناختی والدین را در برنامه‌های سلامت روان کودکان برجسته می‌کند.

کلیدواژگان: صمیمیت زناشویی، خودانسجامی، بهزیستی روانشناختی، امنیت روانی، والدین، نوجوانان

مقدمه

خانواده، به عنوان نخستین نهاد اجتماعی و تربیتی، نقش بنیادینی در شکل‌گیری شخصیت، سلامت روانی و امنیت روانی فرزندان ایفا می‌کند. روابط عاطفی میان والدین و کیفیت روانی آن‌ها، به طور مستقیم و غیرمستقیم بر امنیت روانی فرزندان تأثیرگذار است. در این میان، صمیمیت زناشویی به عنوان یکی از مؤلفه‌های کلیدی در پایداری و انسجام خانواده، عاملی مؤثر در ارتقاء سلامت روانی والدین و شکل‌گیری احساس امنیت در فرزندان محسوب می‌شود (Bakhtiari et al., 2021; Shahabi et al., 2021). صمیمیت، فراتر از رابطه جسمی، نوعی احساس عمیق عاطفی و شناختی نسبت به شریک زندگی است که در قالب نزدیکی هیجانی، همدلی، پذیرش، اعتماد و ارتباط مؤثر نمود می‌یابد (Carasso & Segel-Karpas, 2024).

پژوهش‌ها حاکی از آن است که روابط زناشویی صمیمانه نه تنها با کیفیت زندگی همسران مرتبط است، بلکه موجب ایجاد محیطی روانی-عاطفی پایدار برای رشد سالم فرزندان نیز می‌گردد (Finzi-Dottan et al., 2025; Yoo & Hong, 2024). زمانی که والدین رابطه‌ای توأم با درک، پذیرش و حمایت متقابل دارند، فرزندان نیز احساس امنیت روانی، تعلق و انسجام شخصی بیشتری را تجربه می‌کنند (Zhou et al., 2023). از این‌رو، فهم و تبیین مؤلفه‌هایی که بر امنیت روانی فرزندان اثرگذارند، بدون در نظر گرفتن کیفیت رابطه والدین و به ویژه صمیمیت زناشویی، ناقص خواهد بود.

یکی دیگر از عوامل مؤثر در امنیت روانی فرزندان، سلامت روانی والدین، به‌ویژه بهزیستی روان‌شناختی آن‌هاست. بهزیستی روان‌شناختی که شامل پذیرش خود، رشد شخصی، هدفمندی، تسلط بر محیط، روابط مثبت و استقلال است، باعث افزایش سازگاری والدین با نقش‌های خانوادگی شده و به تبع آن، فرزندان نیز از فضای روانی سالم‌تری بهره‌مند می‌شوند (Dehghanidowlatabadi et al., 2025; Lee et al., 2025). والدینی که از سطح بالای بهزیستی روانی برخوردارند، در مقابله با تعارضات زناشویی عملکرد مؤثرتری دارند و کمتر دچار فرسودگی روانی می‌شوند (Najibzadegan et al., 2024; Pouya et al., 2025). این ویژگی سبب می‌شود تعاملات آن‌ها با فرزندان، مبتنی بر آرامش، پذیرش و حمایت باشد که همه این‌ها موجب تقویت احساس امنیت روانی در کودک می‌شود (Ahmed et al., 2025).

علاوه بر صمیمیت زناشویی و بهزیستی روانی، متغیر خودانسجامی (self-coherence) نیز نقشی بنیادین در کارکردهای روانی والدین ایفا می‌کند. خودانسجامی به معنای احساس یکپارچگی، ثبات و هماهنگی در درک از خود است که با سازگاری درونی، کنترل هیجانات و انعطاف‌پذیری روانی ارتباط دارد (Ghasemi, 2023; Parsakia et al., 2023). افرادی که سطح بالایی از خودانسجامی دارند، معمولاً در برابر تنش‌های محیطی و تعارضات خانوادگی واکنش‌های منطقی‌تر و مؤثرتری نشان می‌دهند (Taziki et al., 2024). این ویژگی به ویژه در نقش‌های والدگری نمود می‌یابد، زیرا والدین خودمنسجم با ایجاد ثبات رفتاری، الگویی اطمینان‌بخش برای فرزندان فراهم می‌کنند که اساس امنیت روانی آن‌ها را شکل می‌دهد (Larki, 2025).

پژوهش‌های متعددی بر اهمیت صمیمیت زناشویی در سلامت روانی فرزندان تأکید کرده‌اند. برای مثال، مطالعه‌ای در ایران نشان داد که صمیمیت زوجین به طور غیرمستقیم از طریق کاهش تعارضات خانوادگی، احساس ایمنی فرزندان را افزایش می‌دهد (Tavaloli et al., 2022). همچنین، وجود رابطه مثبت بین صمیمیت زناشویی و سلامت روانی والدین می‌تواند منجر به تعادل در نقش‌های والدگری و افزایش کیفیت تربیتی شود (Sarhani & Homaei, 2023; Shahabi et al., 2021). به‌علاوه، بررسی‌های فرهنگی حاکی از آن است که در بافت‌های اجتماعی سنتی مانند ایران، نقش مادر و پدر در ایجاد امنیت روانی فرزندان از طریق انسجام روانی درونی‌شان تقویت می‌شود (Hamzehrads et al., 2024; Salemi et al., 2021).

از سوی دیگر، برخی پژوهش‌ها نیز به بررسی نقش سبک‌های دلبستگی، خودبازتابی، تنظیم هیجان و مهارت‌های ارتباطی به عنوان میانجی‌هایی در رابطه میان صمیمیت زناشویی و سلامت روانی پرداخته‌اند که مؤید پیچیدگی این روابط روان‌شناختی هستند (Lim, 2021; f, 2021; Qazi et al., 2023). این مطالعات نشان می‌دهند که ویژگی‌های درونی افراد، به‌ویژه والدین، نظیر میزان انسجام خود، توانایی ذهنی‌سازی یا تنظیم هیجان، می‌توانند نقش تعدیل‌کننده یا میانجی‌گر در تأثیر صمیمیت زناشویی بر امنیت روانی فرزندان ایفا کنند (Park & Harris, 2022; Zhang et al., 2022).

در دوران بحران‌هایی چون همه‌گیری کرونا، اهمیت خانواده به عنوان منبع اصلی حمایت روانی فرزندان دوچندان شده است. پژوهش‌هایی در چین نشان داده‌اند که در شرایط بحرانی، پیوندهای خانوادگی و صمیمیت والدین، نقشی مؤثر در کاهش اضطراب و آشفتگی روانی نوجوانان دارند (Bai et al., 2022; Qu et al., 2021). از این منظر، بررسی روابط زناشویی و ویژگی‌های روانی والدین نه تنها از بعد بالینی و روان‌درمانی حائز اهمیت است، بلکه از جنبه پیشگیرانه و ارتقاء سلامت روان کودکان نیز دارای ارزش بالایی است.

با توجه به اهمیت روزافزون سلامت روان کودکان و نوجوانان، شناخت مؤلفه‌های روانی والدین از جمله صمیمیت زناشویی، خودانسجامی و بهزیستی روان‌شناختی، می‌تواند راه‌گشای سیاست‌گذاری‌های آموزشی، مداخلات روان‌شناختی خانواده‌محور و طراحی برنامه‌های ارتقاء سلامت روانی باشد. هدف اصلی پژوهش حاضر، بررسی نقش صمیمیت زناشویی، خودانسجامی و بهزیستی روان‌شناختی والدین در پیش‌بینی امنیت روانی فرزندان پسر دبیرستانی بود.

مواد و روش پژوهش

این پژوهش از نظر هدف، کاربردی و از لحاظ ماهیت گردآوری داده‌ها، به صورت مقطعی و با استفاده از روش توصیفی از نوع همبستگی انجام شده است. جامعه آماری تحقیق شامل کلیه دانش‌آموزان پسر پایه دوم متوسطه در شهر بابل بود که بر اساس اطلاعات دریافتی، جمعیت آنان برابر با ۷۳۹۳ نفر گزارش شد. از میان این جمعیت، ۳۵۷ نفر با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای چندمرحله‌ای انتخاب شدند. در گام نخست، شهر بابل به چهار بخش جغرافیایی شمال، جنوب، شرق و غرب تقسیم گردید. در هر بخش، یک مدرسه به صورت تصادفی انتخاب و از هر مدرسه سه کلاس (یک کلاس از هر پایه تحصیلی با ظرفیت ۳۰ نفر) به عنوان خوشه‌های نمونه در نظر گرفته شدند. انتخاب نهایی نمونه‌ها از میان این کلاس‌ها صورت گرفت. در نهایت، با هماهنگی با مدیران مدارس، پرسشنامه‌ها در بین دانش‌آموزان و والدین ایشان (برای سنجش مؤلفه‌های والدین) توزیع شد و پس از تکمیل، جمع‌آوری گردید.

برای گردآوری داده‌ها از چهار ابزار روان‌سنجی معتبر استفاده شد. نخستین ابزار، پرسشنامه بهزیستی روان‌شناختی ریف (نسخه کوتاه) بود که دارای ۱۸ گویه و شش مؤلفه شامل استقلال، تسلط بر محیط، رشد شخصی، ارتباط مثبت با دیگران، هدفمندی در زندگی، و پذیرش خود بود. این پرسشنامه بر اساس طیف شش‌گزینه‌ای لیکرت (از کاملاً مخالفم تا کاملاً موافقم) نمره‌گذاری می‌شود. گویه‌هایی که دارای بار منفی هستند با روش معکوس نمره‌گذاری شده‌اند. مجموع امتیازات به‌دست‌آمده از این پرسشنامه نشانگر سطح بهزیستی روان‌شناختی فرد پاسخ‌دهنده است؛ به‌طوری‌که نمرات کمتر از ۴۲ بیانگر سطح پایین، نمرات بین ۴۲ تا ۶۳ سطح متوسط و نمرات بالاتر از ۶۳ سطح بالای بهزیستی را نشان می‌دهند.

ابزار دوم، پرسشنامه خودشناسی انسجامی قربانی و همکاران (۲۰۰۸) بود که دارای ۱۲ گویه با طیف پنج‌درجه‌ای لیکرت (از عمدتاً نادرست تا عمدتاً درست) است. تحلیل داده‌های حاصل از این پرسشنامه به دو شیوه صورت گرفت: نخست، با محاسبه نمرات به‌دست‌آمده برای

هر مؤلفه و ترکیب آن‌ها جهت ارزیابی متغیر اصلی، و دوم، با تحلیل بر مبنای دامنه نمرات کلی که در سه سطح ضعیف (نمرات بین ۱۲ تا کمتر از ۳۶)، متوسط (۳۶ تا ۶۰) و قوی (بالتر از ۶۰) تفسیر می‌شود.

ابزار سوم، مقیاس صمیمیت زناشویی واکر و تامپسون (۱۹۸۳) بود. این ابزار شامل ۱۷ گویه برای سنجش صمیمیت و عواطف مثبت بین همسران طراحی شده است. این مقیاس توسط ثنائی به فارسی ترجمه و اعتباریابی شده و از اعتبار و پایایی مناسبی در جمعیت ایرانی برخوردار است. مؤلفه‌های موجود در این ابزار با هدف سنجش نزدیکی هیجانی، همدلی، تعهد، همبستگی و رضایت عاطفی زوجین طراحی شده‌اند و می‌توانند نقش مهمی در پیش‌بینی کیفیت روابط زناشویی ایفا کنند.

چهارمین ابزار، پرسشنامه امنیت روانی مازلو (فرم کوتاه) بود که دارای ۱۸ گویه و چهار خرده‌مقیاس شامل اطمینان به خود، احساس ناخشنودی، ناسازگاری محیطی و دید مردم نسبت به فرد است. این پرسشنامه به صورت دو گزینه‌ای (بلی/خیر) طراحی شده و با هدف ارزیابی میزان امنیت روانی نوجوانان و تشخیص نشانه‌های ایمنی یا نایمنی روانی استفاده می‌شود. این ابزار به صورت فردی یا گروهی قابل اجراست و در تشخیص نیاز به مداخلات درمانی یا مشاوره‌ای، خصوصاً در نوجوانانی که نشانه‌هایی از ناپایداری روانی دارند، مفید واقع می‌شود.

داده‌های گردآوری‌شده پس از کدگذاری و ورود به نرم‌افزار SPSS مورد تحلیل قرار گرفتند. ابتدا آمار توصیفی شامل میانگین، انحراف استاندارد و دامنه تغییرات برای هر یک از متغیرها محاسبه شد. سپس جهت بررسی رابطه بین متغیرهای پژوهش (صمیمیت زناشویی، خودانسجامی و بهزیستی روان‌شناختی والدین با امنیت روانی فرزندان)، از آزمون همبستگی پیرسون استفاده شد. همچنین برای پیش‌بینی سهم هریک از متغیرهای مستقل در تبیین متغیر وابسته، تحلیل رگرسیون چندگانه به روش همزمان اجرا شد. تمام تحلیل‌های آماری در سطح معناداری ۰,۰۵ انجام گرفتند. به‌منظور کنترل نرمال بودن داده‌ها، پیش از انجام آزمون‌ها، شاخص‌های کجی و کشیدگی بررسی شده و در صورت لزوم از روش‌های آماری ناپارامتریک جایگزین استفاده شد.

در مجموع، روش‌شناسی این پژوهش با بهره‌گیری از ابزارهای معتبر، طراحی نمونه‌گیری علمی و روش‌های آماری مناسب، توانست بستر مناسبی برای بررسی فرضیه‌های تحقیق فراهم سازد.

یافته‌ها

در این بخش، به منظور بررسی رابطه بین متغیرهای پیش‌بین (بهزیستی روان‌شناختی، صمیمیت زناشویی و خودانسجامی) و متغیر ملاک (امنیت روانی فرزندان)، از آمار توصیفی و آمار استنباطی شامل تحلیل رگرسیون چندگانه استفاده شد. ابتدا آمار توصیفی شامل میانگین، انحراف معیار، حداقل و حداکثر نمرات شرکت‌کنندگان در متغیرهای پژوهش ارائه می‌گردد.

جدول ۱

میانگین و انحراف معیار نمره شرکت‌کنندگان در متغیرهای پژوهش

متغیر	میانگین	انحراف معیار	حداقل نمره	حداکثر نمره
بهزیستی روان‌شناختی	۷۶.۱۹	۱۵.۳۲	۲۴	۹۶
صمیمیت زناشویی	۵۰.۷۸	۹.۳۷	۲۱	۶۶
خودانسجامی	۴۵.۱۲	۷.۵۶	۱۹	۵۴
امنیت روانی	۱۴.۹۲	۳.۰۸	۴	۱۶

براساس جدول فوق، میانگین و انحراف معیار متغیرهای پژوهش در دامنه قابل قبول و نرمال قرار دارند. متغیر بهزیستی روانشناختی دارای بالاترین میانگین (۷۶,۱۹) و امنیت روانی دارای کمترین میانگین (۱۴,۹۲) است. همچنین پراکندگی نمرات در تمامی متغیرها مناسب بوده و جهت انجام تحلیل‌های استنباطی مناسب می‌باشند.

برای بررسی فرضیه اصلی پژوهش مبنی بر نقش پیش‌بین متغیرهای بهزیستی روانشناختی، صمیمیت زناشویی و خودانسجامی در تبیین امنیت روانی فرزندان، از رگرسیون چندگانه به روش هم‌زمان استفاده شد.

جدول ۲

خلاصه مدل رگرسیون متغیرهای پیش‌بین روی امنیت روانی فرزندان

مدل	ضریب همبستگی R	ضریب تعیین R^2	ضریب تعیین تعدیل شده R^2	خطای معیار برآورد
۱	۰,۶۸۵	۰,۴۶۹	۰,۴۶۰	۶,۲۶۳

همان‌طور که در جدول بالا مشاهده می‌شود، ضریب همبستگی چندگانه بین متغیرهای پیش‌بین و امنیت روانی برابر با ۰,۶۸۵ بوده و ضریب تعیین تعدیل شده (R^2 Adjusted) برابر با ۰,۴۶۰ است. این بدان معناست که در حدود ۴۶ درصد از واریانس امنیت روانی فرزندان توسط سه متغیر بهزیستی روانشناختی، صمیمیت زناشویی و خودانسجامی به‌طور هم‌زمان قابل تبیین است. ضریب همبستگی بالا نیز حاکی از وجود رابطه قوی میان مجموعه متغیرهای مستقل و وابسته است.

جدول ۳

آزمون معناداری رگرسیون (تحلیل واریانس)

منبع تغییر	مجموع مجزورات	درجه آزادی	میانگین مجزورات	آماره F	سطح معناداری
رگرسیون	۶۶۴۸,۸۶۶	۳	۲۲۱۶,۲۸۸	۱۰۱,۶۹۲	۰,۰۰۰۱
باقیمانده	۷۷۱۵,۰۷۸	۳۵۴	۲۱,۷۹۴		
کل	۱۴۳۶۳,۹۴۳	۳۵۷			

براساس جدول فوق، آماره F برابر با ۱۰۱,۶۹۲ و سطح معناداری کمتر از ۰,۰۰۰۱ است که بیانگر معناداری مدل رگرسیونی می‌باشد. به بیان دیگر، متغیرهای پیش‌بین توانسته‌اند تغییرات امنیت روانی را به طور معناداری تبیین کنند.

جدول ۴

ضرایب رگرسیون متغیرهای پیش‌بین

متغیر	ضرایب غیر استاندارد (B)	خطای معیار	ضرایب استاندارد (Beta)	آماره t	سطح معناداری
مقدار ثابت (Intercept)	۱۵۴,۸۰۱	۶,۴۷۸	—	۲۴,۶۶	۰,۰۰۰۱
بهزیستی روانشناختی	۰,۵۵۱	۰,۱۴۵	۰,۳۲۶	۳,۸۱۳	۰,۰۰۱
صمیمیت زناشویی	۰,۴۱۱	۰,۱۲۲	۰,۲۷۰	۳,۳۶۷	۰,۰۰۰۱
خودانسجامی	۰,۶۷۷	۰,۱۵۹	۰,۳۵۹	۴,۴۶۷	۰,۰۰۰۱

بر اساس جدول فوق، همه متغیرهای پیش‌بین دارای رابطه مثبت و معنادار با متغیر وابسته هستند. در این میان، متغیر خودانسجامی با ضریب استاندارد شده ۰,۳۵۹ و آماره t معنادار، قوی‌ترین پیش‌بینی‌کننده امنیت روانی فرزندان شناخته شده است. بهزیستی روان‌شناختی نیز با ضریب بتای ۰,۳۲۶ و صمیمیت زناشویی با ضریب بتای ۰,۲۷۰ نقش معناداری در تبیین متغیر وابسته داشته‌اند. به‌طور کلی، نتایج مدل رگرسیون نشان می‌دهد که خودانسجامی، صمیمیت زناشویی و بهزیستی روان‌شناختی والدین در سطح بالایی می‌توانند سطح امنیت روانی فرزندان را پیش‌بینی کنند.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج پژوهش حاضر حاکی از آن بود که میان متغیرهای صمیمیت زناشویی، خودانسجامی و بهزیستی روان‌شناختی والدین با امنیت روانی فرزندان، رابطه معناداری وجود دارد و این سه متغیر توانسته‌اند به‌طور معنادار ۴۶ درصد از واریانس امنیت روانی فرزندان را تبیین کنند. همچنین، یافته‌ها نشان داد که در بین متغیرهای پیش‌بین، خودانسجامی بالاترین قدرت پیش‌بینی‌کنندگی را برای امنیت روانی فرزندان دارد، پس از آن، بهزیستی روان‌شناختی و صمیمیت زناشویی قرار گرفتند. این نتایج تأیید می‌کند که انسجام روانی والدین و کیفیت روانی-عاطفی زندگی زناشویی آن‌ها نقش بنیادینی در شکل‌گیری احساس امنیت روانی در نوجوانان دارد.

در خصوص یافته‌های مرتبط با صمیمیت زناشویی، نتایج پژوهش با بسیاری از مطالعات پیشین همخوانی دارد. صمیمیت زناشویی به عنوان سازه‌ای چندبعدی شامل نزدیکی عاطفی، همدلی، پذیرش، محبت و ارتباط مؤثر، با فراهم آوردن یک محیط خانوادگی امن و حمایت‌گر، زمینه‌ساز رشد هیجانی و شناختی مطلوب فرزندان می‌شود (Carasso & Segel-Karpas, 2024; Bakhtiari et al., 2021). در مطالعه‌ای که توسط (Tavaloli et al., 2022) انجام شد، مشخص گردید که افزایش صمیمیت زناشویی در نتیجه آموزش غنی‌سازی روابط، باعث ارتقاء امنیت روانی زنان شرکت‌کننده شده است. این یافته‌ها مؤید آن است که والدینی که دارای رابطه‌ای صمیمانه و پایدار با یکدیگر هستند، از ظرفیت روانی بیشتری برای ایفای نقش مؤثر والدگری برخوردارند، و در نتیجه، فرزندان آن‌ها نیز از امنیت هیجانی بالاتری بهره‌مند می‌شوند (Finzi, 2022; Dotta et al., 2025).

همچنین یافته‌های مربوط به نقش پیش‌بین بهزیستی روان‌شناختی والدین با نتایج تحقیقات پیشین هم‌راستا است. والدینی که از سلامت روانی برخوردارند، معمولاً درک بهتری از خود، روابط انسانی، هدفمندی در زندگی و تسلط بر محیط دارند، که همه این مؤلفه‌ها زمینه‌ساز تعاملات مثبت و پایدار با فرزندان می‌گردد (Dehghanidowlatabadi et al., 2025; Lee et al., 2025). پژوهش (Pouya et al., 2025) نشان داد که بهزیستی روان‌شناختی، نه تنها با کاهش فرسودگی زناشویی همراه است بلکه توان خودتنظیمی والدین در مواجهه با استرس‌ها را نیز افزایش می‌دهد، عاملی که از طریق کاهش تعارضات خانوادگی، امنیت روانی فرزندان را تقویت می‌کند. همچنین، در پژوهش (Ahmed et al., 2025) در زمینه تأثیرات ساختار خانواده بر امنیت ذهنی کودکان، نتایجی مشابه به‌دست آمد و مشخص شد که والدینی با سطح پایین‌تر پریشانی روانی، فرزندان با احساس امنیت و رضایت ذهنی بالاتری تربیت می‌کنند.

اما یافته برجسته این پژوهش، نقش مؤثر خودانسجامی والدین در پیش‌بینی امنیت روانی فرزندان بود. خودانسجامی، که نشان‌دهنده وحدت درونی، ثبات هیجانی و انسجام باورهای شخصی است، موجب می‌شود والدین بتوانند در مواجهه با بحران‌های روزمره زندگی خانوادگی، تصمیماتی سازگارانه اتخاذ کنند و مدل رفتاری باثباتی برای فرزندان خود فراهم کنند (Parsakia et al., 2023). در پژوهش (Ghasemi, 2023) نیز تأکید شده است که سطح بالای انسجام روانی والدین با صمیمیت بیشتر در روابط زناشویی و عملکرد تربیتی مثبت‌تر همراه است. همچنین، یافته‌های (Larki, 2025) در زمینه مقایسه درمان‌های روان‌شناختی نشان داد که ارتقاء انسجام درونی مادران می‌تواند بهبود معناداری در

احساس تعلق فرزندان آن‌ها ایجاد کند. این هم‌راستایی نشان می‌دهد که انسجام روانی نه تنها یک ویژگی فردی، بلکه ساختاری کلیدی در فرآیند اجتماعی شدن و امنیت‌بخشی به کودک است.

از سوی دیگر، این یافته‌ها با مدل‌های تعاملی خانواده نیز همخوانی دارد که معتقدند سلامت روانی کودک متأثر از روابط میان فردی و روانی والدین، به ویژه تعاملات زناشویی و تنظیم هیجانات آنان است (Qazi et al., 2023; Shahabi et al., 2021). در مدل‌های مبتنی بر روان‌شناسی خانواده، تأکید شده است که کارکرد هیجانی و انسجام والدین، ساختار هیجانی خانه را تعیین می‌کند، که مستقیماً بر احساس امنیت، اعتماد، عزت‌نفس و در نهایت بر سلامت روانی کودک اثرگذار است (Zhou et al., 2023; Qu et al., 2021). مطالعه (Zhang et al., 2022) نیز نشان داد که رضایت زناشویی والدین از طریق الگوهای تربیتی مؤثر و حمایت عاطفی، رفتارهای جامعه‌پذیرانه و کاهش استرس‌های روانی در نوجوانان را افزایش می‌دهد.

در نهایت، بر اساس یافته‌های پژوهش حاضر، می‌توان نتیجه گرفت که برای ارتقاء امنیت روانی فرزندان، باید بر مؤلفه‌هایی نظیر صمیمیت زناشویی، خودانسجامی و بهزیستی روانی والدین تأکید ویژه‌ای داشت. این مؤلفه‌ها نه تنها نقش محافظتی در برابر آسیب‌های روانی دارند، بلکه زمینه‌ساز رشد سالم هیجانی و شناختی نوجوانان نیز هستند.

یکی از محدودیت‌های این پژوهش، استفاده از روش خودگزارشی برای گردآوری اطلاعات بود که ممکن است پاسخ‌های شرکت‌کنندگان را تحت تأثیر سوگیری‌های شناختی یا تمایلات اجتماعی قرار داده باشد. همچنین، مطالعه حاضر تنها بر روی دانش‌آموزان پسر دوره دوم متوسطه شهر بابل و والدین آن‌ها انجام شده است؛ از این رو، تعمیم نتایج به سایر گروه‌های سنی، جنسیتی یا جغرافیایی نیازمند احتیاط است. محدود بودن متغیرهای بررسی‌شده نیز یکی دیگر از محدودیت‌هاست، زیرا عوامل دیگری همچون سبک فرزندپروری، کیفیت ارتباط والد-کودک، یا ویژگی‌های شخصیتی کودک نیز ممکن است بر امنیت روانی تأثیرگذار باشند که در این مطالعه مورد بررسی قرار نگرفته‌اند.

برای غنای بیشتر حوزه تحقیق، پیشنهاد می‌شود مطالعات آینده به بررسی نقش واسطه‌ای یا تعدیل‌گر متغیرهایی همچون سبک دلبستگی فرزندان، سطح سواد هیجانی والدین، یا شیوه‌های فرزندپروری در رابطه بین متغیرهای والدین و امنیت روانی فرزندان بپردازند. همچنین، انجام مطالعات طولی به منظور بررسی تغییرات امنیت روانی فرزندان در گذر زمان و تحت تأثیر کیفیت روابط والدین می‌تواند به شفاف‌سازی رابطه علی کمک کند. افزون بر این، پژوهش در سایر شهرها و مناطق فرهنگی متنوع با استفاده از روش‌های ترکیبی کمی و کیفی می‌تواند در افزایش تعمیم‌پذیری نتایج مؤثر واقع شود.

بر اساس یافته‌های پژوهش حاضر، پیشنهاد می‌شود که مشاوران خانواده و روان‌شناسان در فرایندهای درمانی خود، توجه ویژه‌ای به تقویت صمیمیت زناشویی، انسجام روانی و بهزیستی والدین داشته باشند، چرا که به طور مستقیم در ارتقاء سلامت روانی فرزندان مؤثرند. همچنین، برگزاری کارگاه‌های آموزشی برای والدین با تمرکز بر افزایش آگاهی از نقش کیفیت روابط زناشویی در تربیت فرزند، می‌تواند در پیشگیری از آسیب‌های روانی نوجوانان مؤثر باشد. در سطح سیاست‌گذاری نیز پیشنهاد می‌شود که مراکز مشاوره مدارس با همکاری نهادهای بهداشت روان، خدمات روان‌شناسی خانواده‌محور و حمایتی را به والدین ارائه دهند تا بستر پرورش روانی-عاطفی سالم‌تری برای نسل آینده فراهم گردد.

تشکر و قدردانی

از تمامی کسانی که در این پژوهش ما را یاری نمودند تشکر و قدردانی به عمل می‌آید.

تعارض منافع

در انجام مطالعه حاضر، هیچ‌گونه تضاد منافی وجود ندارد.

مشارکت نویسندگان

در نگارش این مقاله تمامی نویسندگان نقش یکسانی ایفا کردند.

موازن اخلاقی

در انجام این پژوهش تمامی موازن و اصول اخلاقی رعایت گردیده است.

شفافیت داده‌ها

داده‌ها و مآخذ پژوهش حاضر در صورت درخواست از نویسنده مسئول و ضمن رعایت اصول کپی رایت ارسال خواهد شد.

حامی مالی

این پژوهش حامی مالی نداشته است.

References

- Ahmed, M., Zaman, M., & Irfan, H. (2025). Child Marriage Traditions in Pakistan: Reconstructing (In) Security and Subjective Well-Being of Children. *The Qualitative Report*. <https://doi.org/10.46743/2160-3715/2025.7515>
- Bai, Y., Liu, X., Zhang, B., Fu, M., Huang, N., Qi-tu, H. U., & Guo, J. (2022). Associations of Youth Mental Health, Parental Psychological Distress, and Family Relationships During the COVID-19 Outbreak in China. *BMC psychiatry*, 22(1). <https://doi.org/10.1186/s12888-022-03938-8>
- Bakhtiari, E., Hosseini, S. S., Arefi, M., & Afsharinia, K. (2021). The Mediating Role of Marital Intimacy in the Relationship Between Attachment Style and Couples' Attitude Towards Infidelity. *Journal of counseling research*. <https://doi.org/10.18502/qjcr.v20i77.6144>
- Carasso, E., & Segel-Karpas, D. (2024). Marital Strain and Emotional Intimacy in Midlife Couples: The Moderating Role of Empathy. *Personal Relationships*, 31(3), 648-663. <https://doi.org/10.1111/pere.12559>
- Dehghanidowlatabadi, S., Pallathadka, H., Ismail, S. M., Abdullaev, D., Ibrahim, F. M., & Prasad, K. D. V. (2025). Moderating Effect of Interpersonal Mindfulness Between Marital Conflict and Marital Intimacy Among Iranian Married Individuals. *Brain and Behavior*, 15(3). <https://doi.org/10.1002/brb3.70392>
- f, f. (2021). The Effects of Married Women's Family-of-Origin Differentiation on Marital Intimacy: The Mediation Effects of Self-Reflection and Marital Conflict Coping Behaviors. *Korean Academy Welfare Counseling*, 10(2), 227-251. <https://doi.org/10.20497/jwce.2021.10.2.227>
- Finzi-Dottan, R., Riff, A. R., & Dagan, G. (2025). Mirror, Mirror on the Wall, Who Loves You Above All: Navigating Vulnerable Narcissism, Intimacy, and Marital & Sexual Satisfaction. *The Family Journal*. <https://doi.org/10.1177/10664807251321510>
- Ghasemi, Y. (2023). The Relationship Between Attachment Symbols, Attachment Styles and Self-Differentiation With Marital Intimacy. *Obstetrics Gynecology and Reproductive Sciences*, 7(4), 01-08. <https://doi.org/10.31579/2578-8965/168>
- Hamzehrad, M., Niknam, M., & Kelarijani, F. A. (2024). Sexual Function and Marital Intimacy in Mastectomized Women With Breast Cancer: Mediating Role of Body Image Concern. *Journal Of Shahid Sadoughi University Of Medical Sciences*. <https://doi.org/10.18502/ssu.v32i4.15836>
- Larki, T. (2025). Comparison of the Impact of Mentalization-Based Therapy and Unified Transdiagnostic Treatment on Intimacy and Marital Satisfaction of Women With Experience of Marital Infidelity. *Injoeacs*, 6(1), 137-147. <https://doi.org/10.61838/kman.ijecs.6.1.14>
- Lee, S., Nho, J. H., Lee, E. J., & Lee, D. H. (2025). Factors Influencing Quality of Life in Pregnant Women With Preterm Labor. *J Korean Matern Child Health*, 29(2), 87-96. <https://doi.org/10.21896/jkmch.2025.29.2.87>

- Lim, J. (2022). The Mediating Effect of Adaptive Cognitive Emotion Regulation Strategy on the Relationship of Marital Conflict and Marital Intimacy Among Middle-Aged Married Couples: Actor and Partner Effect. *Korean Soc Cult Conver*, 44(11), 901-914. <https://doi.org/10.33645/cnc.2022.11.44.11.901>
- Najibzadegan, A., Bahrainian, S. A., & Shahabizadeh, F. (2024). Efficacy of Acceptance and Commitment Therapy on Intimacy, Marital Forgiveness, and Marital Burnout in Women Affected by Extramarital Relationships. *Aftj*, 5(3), 102-112. <https://doi.org/10.61838/kman.aftj.5.3.11>
- Park, C., & Harris, V. W. (2022). The Impact of Attachment Styles on Attitudes Toward Marriage: The Mediating Role of Emotional Intimacy. *The Family Journal*, 31(2), 269-277. <https://doi.org/10.1177/10664807221124271>
- Parsakia, K., Farzad, V., & Rostami, M. (2023). The Mediating Role of Attachment Styles in the Relationship Between Marital Intimacy and Self-Differentiation in Couples. *Aftj*, 4(1), 589-607. <https://doi.org/10.61838/kman.aftj.4.1.29>
- Pouya, F. H., Gharamaleki, N. S., & Mirzahosseini, H. (2025). The Structural Model for Predicting Marital Burnout Based on Attachment Styles With the Mediating Role of Marital Self-Regulation and Marital Intimacy in Married Individuals. *Aftj*, 6(1), 29-36. <https://doi.org/10.61838/kman.aftj.6.1.4>
- Qazi, S., Najam, S., & Mahmood, I. (2023). Exploring the Mediating Role of Fear of Intimacy in the Interplay of Partner Rejection and Marital Satisfaction Among Married Women. *Global Social Sciences Review*, VIII(IV), 1-14. [https://doi.org/10.31703/gssr.2023\(viii-iv\).01](https://doi.org/10.31703/gssr.2023(viii-iv).01)
- Qu, Y., Li, X., Ni, B., He, X., Keqin, Z., & Wu, G. (2021). Identifying the Role of Parent-child Conflict and Intimacy in Chinese Adolescents' Psychological Distress During School Reopening in COVID-19 Pandemic. *Developmental Psychology*, 57(10), 1735-1747. <https://doi.org/10.1037/dev0001218>
- Salemi, Y., Abooei, A., & Saeidmanesh, M. (2021). Predicting Sexual Satisfaction of Married Women Based on Marital Commitment, Marital Intimacy, and Coronation Attachment Style. *Aftj*, 2(5), 94-115. <https://doi.org/10.61838/kman.aftj.2.5.6>
- Sarhani, Z., & Homaei, R. (2023). Association Between Marital Infidelity Based on Fear of Intimacy and Self-Differentiation Through the Mediating Role of Sexual Satisfaction in Women With Marital Conflict. *Archives of Hygiene Sciences*, 12(1), 50-55. <https://doi.org/10.34172/ahs.12.1.1.386>
- Shahabi, S., Jenaabadi, H., & Tamini, B. K. (2021). The Mediating Role of Marital Intimacy in the Relationship Between Distress Tolerance and Sexual Self-Concept Among Couples With Marital Conflict. *Aftj*, 2(3), 361-380. <https://doi.org/10.61838/kman.aftj.2.3.18>
- Tavaloli, T., Kimiaee, S. A., & Mohammadian, H. A. (2022). The Effectiveness of Marriage Enrichment Training of TIME Plan on Improving Marital Intimacy and Women's Psychological Security. *Practice in Clinical Psychology*, 10(3), 259-274. <https://doi.org/10.32598/jpcp.10.3.857.1>
- Taziki, Z., Choobforoushzadeh, A., & Rezapour, Y. (2024). The Mediating Role of Marital Intimacy in Relation With Midlife Crisis With a Tendency Toward Infidelity in Middle-Aged Men. *Journal of counseling research*. <https://doi.org/10.18502/qjcr.v23i90.16071>
- Yoo, J. H., & Hong, J.-S. (2024). The Mediating Effect of Relationship Authenticity on the Relationship Between the Disconnection and Rejection Schema and Marital Intimacy: Actor and Partner Effects. *Korean Association for Learner-Centered Curriculum and Instruction*, 24(18), 935-952. <https://doi.org/10.22251/jlcci.2024.24.18.935>
- Zhang, R., Guo, Y., Bai, B., Wang, Y., Gao, L., & Cheng, L. (2022). The Association Between Parental Marital Satisfaction and Adolescent Prosocial Behavior in China: A Moderated Serial Mediation Model. *International journal of environmental research and public health*, 19(9), 5630. <https://doi.org/10.3390/ijerph19095630>
- Zhou, X., Huang, J., Qin, S., Tao, K., & Ning, Y. (2023). Family Intimacy and Adolescent Peer Relationships: Investigating the Mediating Role of Psychological Capital and the Moderating Role of Self-Identity. *Frontiers in psychology*, 14. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2023.1165830>